

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Csp/78/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216205236
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8216205236.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v sporovej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., Gr?sslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: O. J., J.. XX.X.XXXX, G. P. XXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 263,82 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 263,82 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 263,82 Eur od 29.7.2014 do zaplatenia, všetko to v splátkach vo výške 15,- Eur mesačne, splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, kedy nadobudne rozsudok právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania sa so splatením čo i len jednej splátky, žalovaný stráca výhodu splátok a celý dlh spolu s príslušenstvom sa stáva splatným.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 28.9.2016 domáhal zaplatenia sumy 263,82 Eur s 8,25% úrokom z omeškania od 1.6.2014 až do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil uzatvorením zmluvy o finančnom sprostredkovaní so žalovaným dňa 22.6.2012, ktorej predmetom bola činnosť žalovaného ako finančného agenta spočívajúca vo finančnom sprostredkovaní okrem iného aj v oblasti stavebného sporenia, pričom žalovaný mal v danom právnom vzťahu v zmysle § 2 ods. 5 zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve postavenie podnikateľa. Dňa 29.6.2012 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená aj zmluva o poskytnutí nábehovej odmeny, ktorej predmetom je úprava podmienok vzniku nároku na výplatu mesačnej nábehovej odmeny alebo nadštandardnej odmeny, ich výška a podmienky ich vrátenia. Nábehový plán bol časovo obmedzený na 12 mesiacov počnúc mesiacom, v ktorom finančný agent absolvuje úvodné školenie a upravuje produkčné podmienky v oblasti sprostredkovania stavebného sporenia a životného poistenia za jednotlivé mesiace. Nábehová odmena mala byť vyplácaná mesačne v sume rozdielu medzi sumou 600,- Eur a mesačným príjmom finančného agenta. Žalovaný splnil dohodnuté podmienky vyplatenia nábehovej odmeny v 1. a 2. mesiaci nábehového plánu, za čo mu žalobca vyplatil nábehovú odmenu vo výške 351,76 Eur. S poukazom na čl. VII ods. 1 a 2 zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny si voči žalovanému uplatnil titulom vrátenia sumu 263,82 Eur, predstavujúcu 75% vyplatenej nábehovej odmeny, nakoľko k zániku zmluvy o finančnom sprostredkovaní došlo do uplynutia 12 sledovaného mesiaca. Zmluvu o finančnom sprostredkovaní

vypovedal žalobca výpoveďou doručenou 4.7.2013, v dôsledku čoho došlo podľa čl. VIII ods. 3 písm. c) zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny aj k jej zániku a to k 30.9.2013. t.j. v 12 sledovanom mesiaci. Úrok z omeškania požadoval v súlade s § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a to v znení účinnom k 31.1.2013.

3. Žalovanému bola žaloba doručená 2.1.2017 spolu s platobným rozkazom č. k. 3Csp/78/2016-30 z 28.10.2016, voči ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom namietal, že v 4. mesiaci výkonu dohodnutej činnosti túto nedobrovoľne prerušil z dôvodu náhlejšej mozgovej príhody, po ktorej mu zostali trvalé následky ako čiastočná strata reči, dvojité videnie, občasný závrate a chvíľkové straty vedomia, pre ktoré bol nútený ukončiť živnosť a bol mu priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Nárok považoval za nedôvodný, pretože žalobca k žalobe nepriložil relevantné dokumenty preukazujúce ukončenie zmluvných vzťahov jeho klientov. Zmluva o finančnom sprostredkovaní podľa neho nerieši zánik činnosti sprostredkovateľa zásahom vyššej moci z dôvodu závažného ochorenia. Namietal tiež, že opis predložených províznych listov neobsahuje náležitosti platného účtovného dokladu a nepreukazuje vyplatenie dlžnej čiastky. Poukázal na to, že listom zo 16.1.2013 mu žalobca vydal zostavu vyplatených provízií za obdobie január až december 2012, ktorý obsahuje len vyplatenie nábehovej odmeny v sume 171,20 Eur. Zároveň tvrdil, že miestnou pobočkou žalobcu mu bol po ukončení jeho činnosti vyúčtovaný len nedoplatok v sume 60,- Eur, ktorý uhradil na účet žalobcu 5.12.2013. V snahe vyriešiť vec mimosúdnu cestou na základe poslednej výzvy pred zahájením vymáhania z 5.5.2014 žalobcom vyčíslený dlh uznal a parafoval Dohodu o uznaní dlhu a splatení dlhu v dohodnutých splátkach z 8.7.2014, v ktorej dohodol vyrovnanie pohľadávky žalobcu v 11-tich splátkach po 24,- Eur. Keďže splátkový kalendár splnil a dlh voči žalobcovi považoval za vyrovnaný.

4. V priebehu konania žalobca doplnil, že podmienky storna nábehovej odmeny sú formulované jasne a zrozumiteľne v čl. VII ods. 1 písm. b) zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny a viažu sa výlučne na zánik zmluvy o finančnom sprostredkovaní bez ohľadu na spôsob jej zániku. Nábehová odmena bola splatná do 30-tich kalendárnych dní od účtovnej závierky príslušného mesiaca, preto za mesiac október 2012 bola vyplatená 22.11.2012 vo výške 171,20 Eur a za mesiac november 2012 v sume 180,56 Eur bola vyplatená 20.12.2012 a je obsiahnutá vo ním poukázanej sume 188,06 Eur. Uvádzal, že tieto prevody vyplývajú aj z predložených províznych listov. Súčasne poprel žalovaným tvrdenú skutočnosť, že vyčíslený dlh splnil na základe dohodnutého splátkového kalendára tvrdiac, že neeviduje žiadnu jeho splátku a na províznom účte žalovaného stále eviduje mínusový zostatok v sume 263,82 Eur. Nadväzne uvádzal, že v 1. nábehovom mesiaci mal žalovaný z uzatvorených zmlúv príjem 172, Eur (od Wüstenrot poisťovne a.s. v sume 120,- Eur a od žalobcu v sume 52,- Eur) a nábehovú odmenu 428,- Eur (od Wüstenrot poisťovne a.s. v sume 256,80 Eur a od žalobcu v sume 171,20 Eur) a v 2. nábehovom mesiaci mal žalovaný z uzatvorených zmlúv príjem 148,60 Eur (od Wüstenrot poisťovne a.s. v sume 120,- Eur a od žalobcu v sume 28,60 Eur) a nábehovú odmenu 451,40 Eur (od Wüstenrot poisťovne a.s. v sume 270,84 Eur a od žalobcu v sume 180,56 Eur) v súlade s čl. VI ods. 1 zmluva o poskytnutí nábehovej odmeny. Keďže výška vyplatených nábehových odmien predstavovala sumu 351,76 Eur a 75% z tejto sumy predstavuje žalovaný nárok.

5. Žalovaný sa počas konania voči uplatnenému nároku hájil tým, že samotná suma 263,82 Eur dokazuje existenciu zmlúv uzavretých klientmi so žalobcom na základe ním realizovanej činnosti. Mal za to, že z jeho strany, t.j. ako finančného agenta, splnil všetky podmienky zmluvy o finančnom sprostredkovaní a suma 263,82 Eur mu bola vyplatená podľa dohodnutých zmluvných podmienok. Poukázal tiež na to, že obdobný súdny spor s Wüstenrot poisťovňou a.s. skončil v jeho prospech a že vrátenie časti vyplatených provízií sa uskutočnilo priamo v kancelárii pracoviska žalobcu 8.7.2014. Tvrdil, že sprostredkovateľ nemôže ovplyvniť vývoj vzťahov medzi klientom a žalobcom potom, ako dôjde k sprostredkovaniu uzavretia zmluvy o stavebnom sporení. Namietal tiež premlčanie voči nemu uplatneného nároku.

6. Rozsudkom č.k. 3Csp/78/2016-193 zo 7.2.2019 okresný súd žalobu zamietol a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania. Vychádzal zo záveru, že procesná obrana žalovaného spochybňovala spôsob výpočtu a právny základ žalovanej pohľadávky ohľadom storna sprostredkovanej poisťovnej zmluvy, ďalej že zo samotných skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že nábehové odmeny sa žalovanému mali vyplácať počas trvania nábehového plánu, ktorý v zmysle čl. II ods. 1 zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny trval 12 mesiacov počnúc mesiacom, v ktorom žalovaný absolvoval úvodné školenie, avšak z jeho skutkových tvrdení nebolo zrejmé, kedy k tomuto vyplácaniu a v akej

výške malo dochádzať a kedy mal žalobca absolvovať školenie, od ktorého sa mala nábehová odmena vyplácať. Mal za to, že žalobca nepreukázal výšku uplatňovanej pohľadávky aj s odkazom na žalovaným rozporované skutkové tvrdenia.

7. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu uznesením č. k. 8Co/62/2019-238 z 29.6.2020 vydaný rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. 3Csp/78/2016-193 zo 7.2.2019 zrušil a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí poukázal na to, že pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia prijal záver, že žalobu je potrebné zamietnuť z dôvodu, že žalobca skutkové tvrdenia žalovaného nerozporoval, v skutočnosti v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuviedol, ktoré konkrétne skutkové tvrdenia žalovaného žalobca nerozporoval. Nadväzne poukázal na § 151 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Zastal názor, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné dospieť ani k tomu, na základe akej úvahy súd dospel k záveru o nepreukázaní výšky nároku dostatočným spôsobom.

8. Po vrátení veci na ďalšie konanie súd vo veci nariadil pojednávanie na 25.11.2020, na ktoré predvolal obe strany sporu. Právny zástupca žalobcu svoju neúčast' na ňom ospravedlnil podaním z 23.11.2020, zotrvaťúc na všetkých svojich prednesoch (predvolanie prevzal 7.9.2020). Žalovaný sa na predvolanie dostavil, predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené 9.9.2020. Súd po zistení, že sú splnené podmienky pre vykonanie pojednávania, vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu potok, ako vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, predovšetkým výpisom z obchodného registra na žalobcu, zmluvou o finančnom sprostredkovaní z 22.6.2012, zmluvou o poskytnutí nábehovej odmeny z 29.6.2012, vyúčtovaniami provízií za mesiace november 2012 a december 2012, dohodou o určení prvého mesiaca nábehového plánu z 12.10.2012, výpoveďou zmluvy o finančnom sprostredkovaní zo 4.7.2013 s doručenkou, poslednou výzvou pred zahájením vymáhania z 5.5.2014 s doručenkou, oznámením o výplate dôchodku z 21.7.2016, listom žalobcu zo 16.1.2013 s pripojeným prehľadom uplatnených provízií, kópiou peňažného denníka žalovaného za rok 2013, výdajovým pokladničným dokladom z čl. 35, dohodou o uznaní dlhu a splatení dlhu v dohodnutých splátkach z 8.7.2014, potvrdením o výplate k 26.11.2012 a 27.12.2012, kópiou predložených poštových poukazov, prehľadom dlhov a splátok žalovaného, odpoveďou na lustráciu príjmov žalovaného v sociálnej poisťovni k 24.11.2020 a ostatným obsahom spisu.

9. Nespornou skutočnosťou vychádzajúc zo zhodných tvrdení strán sporu a vykonaným dokazovaním je, že medzi žalobcom, žalovaným a spoločnosťou Wüstenrot poisťovňa a.s. došlo dňa 22.6.2012 k uzatvoreniu zmluvy o finančnom sprostredkovaní, teda vzniku obchodnoprávneho vzťahu v zmysle § 642 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s ustanoveniami zákona č. 186/2009 Z.z., na základe ktorého sa žalovaný zaviazal vyvíjať činnosť smerujúcu k uzatváraniu poisťných zmlúv o životnom poistení a neživotnom poistení medzi poisťovňou a tretími osobami v rozsahu stanovenom zákonom č. 186/2009 Z.z.

10. Podľa čl. 6 bodu 1 písm. b) zmluvy o finančnom sprostredkovaní táto zmluva zaniká písomnou výpoveďou zmluvných strán aj bez uvedenia dôvodu doručenou druhej zmluvnej strane. Výpovedná lehota začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená druhej zmluvnej strane. Pri výpovedi danej v priebehu prvého roka trvania zmluvy je výpovedná lehota 1 mesiac, pri výpovedi danej v priebehu druhého roka trvania zmluvy je 2 mesiace, a ak zmluva trvá 2 a viac rokov je výpovedná lehota 3 mesiace.

11. Nadväzne došlo medzi stranami tohto konania a spoločnosťou Wüstenrot poisťovňa a.s. 29.6.2012 k uzatvoreniu osobitnej zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorou boli medzi stranami upravené podmienky vzniku nároku na výplatu mesačnej nábehovej alebo nadštandardnej odmeny.

12. Podľa čl. II bod 2 a 3. zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny sledovaný mesiac je každý kalendárny mesiac trvania nábehového plánu. Sledovaných mesiacov je dvanásť. Prvým sledovaným mesiacom je kalendárny mesiac, v ktorom finančný agent absolvoval Wüstenrot úvodné školenie, pričom prvým dňom prvého sledovaného mesiaca je prvý deň kalendárneho mesiaca, v ktorom finančný agent absolvuje Wüstenrot úvodné školenie, a to aj v prípade, ak je deň absolvovania Wüstenrot úvodného školenia neskorší ako prvý kalendárny deň daného mesiaca.

13. Podľa čl. III zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny výška nábehovej odmeny sa určuje mesačne a je rovná rozdielu, ktorý vznikne odpočítaním mesačného príjmu finančného agenta od sumy 600,- Eur. V prípade nulového alebo záporného rozdielu, nemá finančný agent nárok na nábehovú odmenu.

14. Podľa čl. IV bodu 1. zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny finančnému agentovi vzniká nárok na mesačnú nábehovú odmenu vo výške podľa článku III tejto zmluvy, ak k poslednému kalendárnemu dňu sledovaného mesiaca splní produkčné podmienky stanovené nábehovým plánom tvoriacim Prílohu č. 1 tejto zmluvy aspoň v minimálnom rozsahu určenom týmto plánom pre daný mesiac a mesačný príjem finančného agenta neprevyšuje sumu 600,- Eur.

15. Podľa čl. IV bodu 2. zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny v priebehu trvania nábehového plánu môže finančný agent nesplniť produkčné kritéria stanovené Prílohou č. 1 k tejto zmluve najviac dvakrát, a to jedenkrát v oblasti stavebného sporenia a jedenkrát v oblasti životného poistenia. Produkčný výpadok podľa predchádzajúcej vety tzv. „Jokerom“. Použitím „Jokera“ nastane fikcia splnenia plánu podľa Prílohy č. 1 tejto zmluvy za životné poistenie alebo za stavebné sporenie na minimálnej požadovanej úrovni pre vznik nároku na nábehovú odmenu za príslušný sledovaný mesiac.

16. Podľa čl. V bodu 1. zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny nábehová odmena, na ktorú finančnému agentovi podľa tejto zmluvy vznikol za sledovaný mesiac nárok, je splatná do 30 kalendárnych dní od účtovnej závierky príslušného sledovaného mesiaca.

17. Podľa čl. V bodu 2. zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny nábehová odmena sa vypláca mesačne v prospech provízneho účtu finančného agenta vedeného osobitne poisťovňou a stavebnou sporiteľňou tak, že 60 % nábehovej odmeny vyplatí finančnému agentovi na jeho účet poisťovňa a 40 % nábehovej odmeny vyplatí finančnému agentovi na jeho účet stavebná sporiteľňa.

18. Podľa čl. VII bodu 1. písm. b) zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny finančný agent je povinný vrátiť nábehovú alebo nadštandardnú odmenu vyplatenú podľa tejto zmluvy vo výške 75 % zo všetkých vyplatených nábehových a nadštandardných odmien, ak zmluva o finančnom sprostredkovaní z akéhokoľvek dôvodu zanikne v období od začiatku siedmeho do skončenia dvanásteho sledovaného mesiaca.

19. Podľa čl. VIII bodu 3. písm. c) zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny okrem zániku zmluvy uplynutím doby určenej podľa predchádzajúceho odseku, zmluva zaniká okamihom zániku zmluvy o finančnom sprostredkovaní.

20. Podľa čl. VIII bodu 4. zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny zánikom tejto zmluvy nezaniká finančnému agentovi nárok na nábehovú alebo nadštandardnú odmenu, ktorý mu vznikol pred zánikom zmluvy. Zánikom zmluvy nezaniká ani povinnosť finančného agenta vrátiť nábehovú odmenu podľa článku VII tejto zmluvy.

21. Podľa čl. XI bodu 1. zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny zmluvné strany sa dohodli, že ich záväzkový vzťah vyplývajúci z tejto zmluvy sa bude spravovať ustanoveniami zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov.

22. Z obsahu vyúčtovania žalobcu za mesiac november 2012 z 30.11.2012 bolo zistené, že dňa 23.11.2012 bola prevodom v prospech účtu č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX žalobcom vyplatená suma 171,20 Eur s označením nábehová odmena. Z obsahu vyúčtovania za mesiac december 2012 z 31.12.2012 bolo zistené, že dňa 21.12.2012 bola prevodom v prospech účtu č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX žalobcom vyplatená suma 188,06 Eur, ktorá pozostávala z nábehovej odmeny v sume 180,56 Eur zúčtovanej 18.12.2012 a mesačnej odmeny za produkt CWP v sume 7,50 Eur. Samotným žalovaným predložená zostavy vyplatených provízií za obdobie január 2012 až december 2012 zo 16.1.2013 preukazuje vyplatenie oboch týchto súm, t.j. sumy 171,20 Eur v mesiaci 11/2012 ako aj sumy 188,06 Eur v mesiaci 12/2012. Označenú zostavu žalovaný nerozporoval, práve naopak, vo svojej obrane na ňu priamo poukázal.

23. Z dohody o určení prvého mesiaca nábehového plánu z 12.10.2012 bolo zistené, že v nadväznosti na čl. II ods. 3 zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny z 29.6.2012 si strany dohodli, že prvý mesiac nábehového plánu začne plynúť dňa 1.10.2012.

24. Z výpovede zmluvy o finančnom sprostredkovaní zo 4.7.2013 bolo zistené, že ňou žalobca a zároveň aj Wüstenrot poisťovňa a.s. vypovedala zmluvu o finančnom sprostredkovaní uzavretú 22.6.2012 medzi nimi a žalovaným ako finančným agentom. Táto výpoveď bola žalovanému doručená 18.7.2013, preto dvojmesačná výpovedná lehota podľa čl. 6 bodu 1. písm. b) zmluvy o finančnom sprostredkovaní začala plynúť 1.8.2013 a skončila 30.9.2013.

25. Z výzvy žalobcu doručenej žalovanému 17.12.2013 bolo zistené, že ňou žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie mínusového zostatku na jeho províznom účte v sume 263,82 Eur. Z výzvy vyplýva, že táto suma predstavuje stornovanú nábehovú odmenu vyplatenú na základe Zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny z 29.6.2012 v rozsahu 75% z celkovo vyplatených nábehovej odmeny, z dôvodu, že zmluva o finančnom sprostredkovaní zanikla v období od začiatku siedmeho do skončenia dvanásteho sledovaného mesiaca. Obdobne výzvou z 5.5.2014, doručenou žalovanému 20.5.2014 žalobca žiadal žalovaného o zaplatenie žalovanej sumy v termíne do 31.5.2014.

26. Z čl. II dohody o uznaní dlhu a splatení dlhu v splátkach uzavretej 8.7.2014 žalobcom a žalovaným bolo zistené, že žalovaný ňou uznal svoj dlh, ktorý mu voči žalobcovi vznikol z titulu povinnosti vrátiť nábehovú odmenu zo zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny vo výške 263,82 Eur. Podľa čl. III označenej dohody, žalovaný sa zaviazal zaplatiť tento dlh voči žalobcovi stavebnej sporiteľni v 11-tich mesačných splátkach vo výške 24,- Eur bezhotovostným prevodom na bankový účet žalobcu s uvedením variabilného symbolu XXXXXX. Jednotlivé splátky boli splatné vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc dňom 25.7.2014. V prípade nezaplatenia niektorej zo splátok v dohodnutej lehote sa mal stať ročný celý dlh.

27. Zo žalovaným predloženej kópie výdavkového dokladu č. K. z 5.12.2013 vyplýva uhradenie sumy 60,- Eur žalovaným spoločnosti Wüstenrot poisťovňa a.s. Z ním doloženej kópie poštového poukazu na účet z 18.2.2014 vyplýva, že uvedeného dňa došlo z jeho strany k úhrade sumy 54,41 Eur spoločnosti Wüstenrot poisťovňa a.s.

28. Žalovaný je poberateľom invalidného dôchodku, od 1.10.2015 v sume 133,40 Eur mesačne a k 24.11.2020 v sume 186,40 Eur, čo bolo zistené zo žalovaným predloženého oznámenia o výplate dôchodku z 21.7.2016 ako aj z jeho lustrácie v Sociálnej poisťovni. Podľa záverov lekárskej správy neurológa S.. S. K. zo 7.11.2017 žalovaný trpí závažným ochorením mozgu a mozočka s progredujúcou kognitívnou poruchou.

29. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 186/2009 Z. z.“) finančným sprostredkovaním je vykonávanie najmenej jednej z týchto činností:..

a) predkladanie ponúk na uzavretie zmluvy o poskytnutí finančnej služby, uzavieranie zmluvy o poskytnutí finančnej služby a vykonávanie ďalších činností smerujúcich k uzavretiu alebo k zmene zmluvy o poskytnutí finančnej služby,

b) poskytovanie odbornej pomoci, informácií a odporúčaní klientovi na účely uzavretia, zmeny alebo ukončenia zmluvy o poskytnutí finančnej služby,

c) spolupráca pri správe zmluvy o poskytnutí finančnej služby, ak charakter finančnej služby takú spoluprácu umožňuje,

d) spolupráca pri vybavovaní nárokov a plnení plynúcich klientovi zo zmluvy o poskytnutí finančnej služby, najmä v súvislosti s udalosťami rozhodujúcimi pre vznik takýchto nárokov, ak charakter finančnej služby takúto spoluprácu umožňuje,

e) poskytovanie informácií o jednej alebo o viacerých zmluvách o poskytnutí finančnej služby v súlade s kritériami, ktoré si klienti zvolia prostredníctvom webového sídla alebo iných médií, ako aj predloženie porovnania jednotlivých produktov vrátane ceny a porovnania týchto produktov alebo poskytnutie zľavy z ceny zmluvy o poskytnutí finančnej služby, ak klient môže priamo alebo nepriamo uzatvoriť zmluvu o poskytnutí finančnej služby prostredníctvom webového sídla alebo iných médií.

30. Podľa § 2 ods. 5 zákona č. 186/2009 Z. z. finančné sprostredkovanie vykonávané podľa tohto zákona je podnikaním.

31. Podľa § 8 zákona o finančnom sprostredkovaní v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, viazaný finančný agent vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy s finančnou inštitúciou, pričom v tom istom čase môže mať viazaný finančný agent uzavretú písomnú zmluvu v jednom sektore najviac s jednou finančnou inštitúciou; to neplatí pre sektor poistenia alebo zaistenia, v ktorom môže mať viazaný finančný agent uzavretú písomnú zmluvu najviac s jednou poisťovňou vykonávajúcou len životné poistenie a zároveň najviac s jednou poisťovňou vykonávajúcou neživotné poistenie.

32. Podľa § 261 ods. 1, 5 a 6 zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny, t.j. 29.6.2012 (ďalej len „Obchodný zákonník“), táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti, pri použití tejto časti zákona podľa odsekov 1 a 2 je rozhodujúca povaha účastníkov pri vzniku záväzkového vzťahu. Zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II Obchodného zákonníka a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

33. Podľa § 262 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, § 262 strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom. Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

34. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka, strany sa môžu odchýliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365, 369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

35. Podľa § 263 ods. 2 Obchodného zákonníka, strany sa nemôžu odchýliť od základných ustanovení uvedených pre jednotlivé zmluvné typy v tejto časti a od ustanovení, ktoré ustanovujú povinnú písomnú formu právneho úkonu.

36. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

37. Podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti.

38. Podľa § 642 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o sprostredkovaní sa sprostredkovateľ zaväzuje, že bude vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s treťou osobou, a záujemca sa zaväzuje zaplatiť sprostredkovateľovi odplatu (províziu).

39. Podľa § 644 Obchodného zákonníka, sprostredkovateľovi vzniká nárok na províziu, ak je uzavretá zmluva, ktorá je predmetom sprostredkovania.

40. Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

41. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

42. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“) ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

44. Podľa § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca, spoločnosť Wüstenrot poisťovňa a.s. a žalovaný uzatvorili 22.6.2012 zmluvu o finančnom sprostredkovaní ako aj skutočnosť, že tento zmluvný vzťah medzi nimi skončil výpoveďou žalobcu zo 4.7.2013 doručenou žalovanému 18.7.2013 a tak trval 15 mesiacov a 8 dní. Tento spôsob ukončenia zmluvného vzťahu bol dohodnutý aj v čl. 6 bode 1 písm. b) zmluvy o finančnom sprostredkovaní. V priebehu zmluvného vzťahu boli žalovanému vyplácané žalobcom a spoločnosťou Wüstenrot poisťovňa a.s. provízie za výkon jeho činnosti ako sprostredkovateľa, ktorým bolo finančné sprostredkovanie uzatvárania poisťných zmlúv a zmlúv o stavebnom sporení a tiež medzi žalobcom, spoločnosťou Wüstenrot poisťovňa a.s. a žalovaným uzavretá 29.6.2012 zmluva o poskytnutí nábehovej odmeny, ktorá upravovala podmienky vzniku nároku na výplatu mesačnej nábehovej alebo nadštandardnej odmeny, podmienky ich vrátenia a ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán. Pri zmluve o sprostredkovaní sa zmluvné strany môžu ohľadne konkrétnych zmluvných podmienok v ich právnom vzťahu odchýliť od zákonných ustanovení obsiahnutých v § 643 až 651 Obchodného zákonníka a to vychádzajúc z obsahu § 263 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Pre posudzovanie uplatneného nároku boli preto rozhodujúce medzi stranami vyjednané zmluvné podmienky, ktoré boli určité, zrozumiteľné a relevantne nespochybné.

46. Z obsahu v konaní oboznámenej zmluvnej dokumentácie uzavretej medzi stranami vyplýva, že nábehová odmena nepredstavuje províziu za sprostredkovanie uzavretia poistenej zmluvy alebo zmluvy o stavebnom sporení, pretože provízie za sprostredkovanie uzavretia týchto zmlúv boli povinní žalobca i spoločnosť Wüstenrot poisťovňa a.s. poskytnúť finančnému agentovi za podmienok uvedených v províznych poriadkoch oboch týchto subjektov (uvedené vyplýva z čl. 3 bodu 7. zmluvy o finančnom sprostredkovaní) a teda nábehová odmena bola osobitným druhom odmeny pre začínajúcich finančných sprostredkovateľov poskytovaná aj žalovanému v prvých dvanástich mesiacoch počnúc mesiacom, v ktorom finančný agent absolvoval Wüstenrot úvodné školenia. Tato nábehová odmena je svojou povahou prostriedkom finančnej podpory agentov vykonávajúcich činnosť prvých dvanásť mesiacov od absolvovania konkrétne určených školení. Medzi stranami uzavretá zmluva o poskytnutí nábehovej odmeny určuje ako podmienky jej výplaty, tak aj podmienky a rozsah prípadného nároku na jej vrátenie žalobcovi. Z citovaného čl. VII bodu 1 písm. b) zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny vyplýva, že finančný agent je povinný vrátiť nábehovú odmenu v rozsahu 75% zo všetkých vyplatených nábehových odmien, ak zmluva o finančnom sprostredkovaní z akéhokoľvek dôvodu zanikne v období od začiatku siedmeho do skončenia dvanásteho sledovaného mesiaca, pričom prvým sledovaným mesiacom je mesiac po ukončení dohodnutých školení, za ktorý je vyplatená prvá nábehová odmena. V danom prípade bolo vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že prvým mesiacom, za ktorý bola na základe tejto zmluvy vyplatená žalobcom nábehová odmena v sume 171,20 Eur bol mesiac október 2012, pričom jej výplata sa uskutočnila v mesiaci november 2012. Nábehová odmena bola žalobcom žalovanému vyplatená aj v sume 180,56 Eur za mesiac november 2012, pričom k jej výplate došlo v mesiaci december 2012, čo vyplýva zo žalobcom doložených vyúčtovaní. Medzi stranami nebolo sporné, že zmluva o finančnom sprostredkovaní zanikla výpoveďou danou žalobcom a spoločnosťou Wüstenrot poisťovňa a.s. žalovanému k 30.9.2013, t.j. do skončenia tzv. dvanásteho sledovaného mesiaca za ktoré mal žalobca právo na vyplatenie nábehových odmien za predpokladu splnenia produkčných podmienok určených prílohou č. 1 zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny, následkom čoho vznikla žalovanému povinnosť vrátiť 75% vyplatenej nábehovej odmeny. Skutočnosť, kedy žalovaný absolvoval žalobcom požadované školenia nebola medzi stranami sporná a pre posúdenie nároku ani právne relevantná. Preto je dôvodný záver, že prvým sledovaným mesiacom, v ktorom došlo k vyplateniu nábehovej odmeny

bol mesiac október 2012 a lehotu 12 mesiacov dojednaná v zmysle čl. VII ods. 1 písm. b) zmluvy o poskytnutí nábehovej odmeny je preto potrebné počítať od 1.10.2012. Keďže celkovo bola žalobcom vyplatená žalovanému nábehová odmena v sume 351,76 Eur, 75% z tejto sumy predstavuje žalovanú sumu 263,82 Eur, na zaplatenie ktorej má žalobca od žalovaného nárok. Tento dlh žalovaný dokonca uznal samostatnou dohodou so žalobcom datovanou dňom z 8.7.2014, preto súd uplatnený nárok žalobcu vyhodnotil ako dôvodný a žalobe okrem nepatrnej časti jej príslušenstva vyhovel.

47. Obrana žalovaného voči uplatnenému nároku je v celkom rozsahu nedôvodná, pretože sa nezakladá na medzi stranami dohodnutými zmluvnými dojednaniami. Podstatné je, že žalovaný v konaní žiadnym dôkazom nepreukázal svoje tvrdenie, že žalobcov nárok na zaplatenie sumy 263,82 Eur uhradil pred podaním žaloby v 11-tich splátkach po 24,- Eur, tak ako to bolo medzi stranami dohodnuté Dohodou o uznaní dlhu a splatení dlhu v dohodnutých splátkach z 8.7.2014, ktorú žalovaný so žalobcom uzavrel po opakovanom doručení výzvy žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy ako mínusového zostatku na jeho províznom účte vzniknutom titulom nároku na vrátenie 75% žalobcom vyplatenej nábehovej odmeny. Keďže žalobca tvrdenie žalovaného o uhradení týchto splátok účinne poprel, žalovaný sa vyhovaniu žalobe mohol ubrániť len preukázaním ním tvrdenej skutočnosti náležitým dôkazom, ktorý však v konaní neprodukoval. Žalovaným predložené doklady o úhradách sumy 54,41 Eur z 18.2.2014 a sumy 60,- Eur z 5.12.2013 svedčia o tom, že tieto neboli zaplatené žalobcovi, preto nebolo možné ani čiastočne uplatnený nárok znížiť. Rovnako relevantne nemôže úhradu žalovanej sumy preukazovať ani prehľad dlhov spracovaný žalovaným, keďže z neho nevyplýva žiadne potvrdenie žalobcu, o vyrovnaní jeho pohľadávky voči žalovanému. Vyjadrenia žalovaného objasňujúce mechanizmus uzatvárania zmlúv o stavebnom sporení a vznik nároku finančného agenta na províziu za sprostredkovanie uzavretia zmluvy a prípadnú možnosť uplatnenia sankcií za skoršie ukončenie týchto zmlúv nemajú k žalobcom uplatnenému nároku žiaden vzťah, keďže uplatnený nárok sa viaže na splnenie podmienok vrátenia vyplatenej nábehovej odmeny podľa osobitnej zmluvy a nie provízií za uzavretie sprostredkovaných zmlúv o stavebnom sporení. Napokon nedôvodná je aj žalovaným vznesená námietka premlčania, pretože nárok na vrátenie 75% vyplatenej nábehovej odmeny vznikol žalobcovi 1.10.2013 (zmluva o finančnom sprostredkovaní ako aj zmluva o poskytnutí nábehovej odmeny zanikli 30.9.2013) a nárok žalobcu bol na súde uplatnený žalobou 28.9.2016, t.j. pred uplynutím 4-ročnej premlčacej lehoty podľa § 397 Obchodného zákonníka. Okrem toho, keďže 8.7.2014 došlo k písomnému uznaniu tohto dlhu žalovaným, začala vo vzťahu k nemu plynúť nová štvorročná premlčacia doba v zmysle § 407 Obchodného zákonníka, ktorá do podania žaloby neuplynula.

48. Dohodou o uznaní dlhu a splatení dlhu v dohodnutých splátkach z 8.7.2014 sa žalovaný okrem uznania dlhu 263,82 Eur zaviazal tento dlh zaplatiť v 11-tich mesačných splátkach so splatnosťou prvej splátky 25.7.2014. Podľa predposlednej vety ustanovenia čl. III. bodu 1 tejto dohody, prvá splátka bola splatná 25.7.2014 a podľa poslednej vety označeného ustanovenia v prípade nezaplatenia niektorej zo splátok v dohodnutej lehote sa mal stať celý dlh zročným. Keďže žalovaný zaplatenie ani jednej z týchto splátok nepreukázal, uplynutím dňa 25.7.2014 sa od 26.7.2014 stala zročná celá dlžná suma, t.j. 263,82 Eur a žalovaný ju bol povinný zaplatiť už prvého pracovného dňa, t.j. 28.7.2014. Nasledujúci pracovný deň po uplynutí tohto dňa, t.j. 29.7.2014 sa žalovaný dostal do omeškania a bol povinný z nezaplateného splatného dlhu vychádzajúc z § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka zaplatiť aj úrok z omeškania podľa predpisov občianskeho práva v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 10c a § 3 nariadenia, t.j. úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 29.7.2014 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,15%, preto patrí žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,15% od 29.7.2014 do zaplatenia. Pretože žalobca požadoval zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,25% od 1.6.2014, v nepatrnom rozsahu nad 8,15% a za obdobie od 1.6.2014 až 28.7.2014 bol žalobný nárok zamietnutý.

49. Vo vzťahu k žiadosti žalovaného o povolenie splácania priznaného dlhu v splátkach, súd zastal názor, že povolenie zaplatenia dlžnej sumy v splátkach po 15,- Eur mesačne, zjavne neprimerane žalobcu v jeho práve na zaplatenie priznanej sumy obmedzovať nebude. Vychádzal pritom z výsledkov dokazovania, z ktorého vyplynulo, že žalovaný trpí závažnými a trvalými zdravotnými následkami ochorenia mozgu, ktoré viedlo k jeho čiastočnej invalidizácii a zistených nízkych príjmov, ktoré podstatnom spočívajú len v invalidnom dôchodku v sume 186,40 Eur, ktorý bol zistený lustráciou príjmových a zárobkových pomerov žalovaného v Sociálnej poisťovni (č.l. 263). Na základe toho potom súd vzhladol za primerané, povoliť žalovanému vo vzťahu k žalobcovi postupné splácanie judikovaného

dlhu, keďže s prihliadnutím na jeho pomery nie je možné predpokladať splatenie dlhu inak ako v primeraných splátkach. Preto v zmysle § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku rozhodol, že žalovaný je povinný dlh splácať v splátkach vo výške 15,- Eur mesačne, splatných vždy ku koncu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod podmienkou, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok v deň jej splatnosti sa stane dlh úplne splatným, čo žalobcovi garantuje možnosť okamžitého vymáhania celého dlhu v prípade, ak zo strany žalovaného dôjde k porušeniu podmienok pre zaplatenie týmto rozsudkom judikovaného dlhu.

50. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Výrok o trovách konania vychádza zo záveru, že žalobca bol úspešný v základe nároku v celom rozsahu a preto má nárok aj na plnú náhradu trov konania, t.j. v rozsahu 100%. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré by súd výnimočne nárok na náhradu trov konania nepriznal (§ 257 C.s.p.) súd v okolnostiach prípadu nevzhladol.

51. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.